

Dr. Laszlovszky József (1923 – 2014)

2014. január 11-én elhunyt Dr. Laszlovszky József, gyógyszerész-hallgatók ezreinek analitikai kémia oktatója, a gyógyszeranalízis klasszikus módszereinek kiváló képviselője, nagyszámú magas és felelősségteljes szakmai-tudományos funkció viselője, a gyógyszerészi elhivatottság megtestesítője.

1923. február 25-én született Pomázon, gyógyszerészi rokonsággal is rendelkező családban. Gimnáziumi tanulmányait a budapesti piarista gimnáziumban végezte, kiváló eredményekkel. Tudomány- és gyógyszerésztörténeti érdekesség, hogy itt osztálytársa volt Bayer István, az Országos Gyógyszerészeti Intézet későbbi főigazgatója, akihez 80 éves barátság és másfél évtizedes közeli munkakapcsolat is fűzte.

1941-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen. E tanulmányokat azonban a háború viharai igencsak próbára tették. Tagja volt annak az évfolyamnak, melyet – mint arról Laszlovszky tanár úr 2006-ban, gyémántdiplomája átvételkor tartott, történelmi távlatokat felidéző, lebilincselő beszédében beszámolt – a háború elől tanárostul, műszerestül, vegyszerestül Németországba telepítettek.

Gyógyszerészi diplomáját 1946-ban kapta meg, mely után a Pázmány Péter Tudományegyetem (később ELTE) legendás Szervetlen és Analitikai Kémiai Tanszékére került, Schulek Elemér professzornak, a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Osztálya első elnökének hívása alapján. Itt 1970-ig dolgozott, Schulek professzor úr egyik legközelebbi munkatársaként, olyan kiváló kollégák társaságában, mint pl. Kőrös Endre, Burger Kálmán, Barcza Lajos, Perl Miklósné, Lásztity Alexandra. Az oktatásban számos tantárgyban gyakorlatvezetőként, valamint a „Kvalitatív kémiai analízis” és a „Gyógyszerellenőrzés” kollégiumok előadójaként vett részt. Ezen oktatómunkának más áldása is lett: gyakorlatvezetőként ismerkedett meg a későbbiekben szintén gyógyszeranalitikára szakosodó kiváló tanítvány Groma Gizellával, akivel 1953-tól 60 éven át

éltek boldog házasságban, két nagyszerű gyermeket (egy gyógyszerészt és egy régészt) is adva a hazának.

Kutatási témája a gyógyvizekben és biológiai anyagokban található halogenidek ill. szervesen kötött halogének meghatározása volt, nem utolsó sorban a rendkívüli óvatosságot igénylő brómcianós módszerrel. Gyógyszerész doktorrá 1949-ben avatták „*summa cum laude*” eredménnyel. Kandidátusi értekezésében a hidroxiantrakinon hidrogén-peroxid/kobalt katalizátoros oxidációjának eredményeit foglalta össze (1962). Schulek Elemér professzor úrnak 19 éven át volt munkatársa, együtt kezdték írni a „Gyógyszerellenőrzés” c. könyvet, melyet – Schulek professzor úr 1966-ban bekövetkezett váratlan halála után – Laszlovszky tanár úr egyedül fejezett be.

1970-ben lett az Országos Gyógyszerészeti Intézet munkatársa, a Gyógyszerkönyvi Osztály vezetőjeként, a tudományos főigazgató-helyettesi teendőket is ellátva. Három magyar gyógyszerkönyv szerkesztésében is igen aktív szerepet vállalt: Ph.Hg. V. (1954), Ph.Hg. VI. (1967), Ph.Hg. VII. (1986). Fontos feladatának tekintette a gyógyszerkönyv és a gyógyszertervezéskönyvezés összhangjának megteremtését.

A szakmai-tudományos közeletben számos funkciót töltött be: Titkára volt az Egészségügyi Minisztérium és az Akadémia közös szakbizottságának, a WHO szakértőjeként részt vett a III. Nemzetközi Gyógyszerkönyv előkészítésében, tagja volt a Nemzetközi Gyógyszerkönyvi Bizottságnak. A magyar delegáció vezetőjeként vett részt a Compendium Medicamentorum tárgyalásain. Aktív részese volt a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság felszámolását követő újrakezdésnek, melynek eredményeként 1966-ban megalakulhatott a Magyar Gyógyszerészeti Társaság, ahol 1973 és 1975 között a Gyógyszeranalitikai Szakosztályt vezette. A Magyar Kémikusok Egyesülete és a Magyar Gyógyszerészeti Társaság vezetőségi tagja, a Gyógyszerészet és az Acta Pharmaceutica Hungarica folyóiratok szerkesztőbizottságának tagja volt.

Bár önmagát sohasem állította előtérbe, nem kerülték el az elismerések: Kiváló Gyógyszerész, a Munka Érdemrend kitüntetője. Megkapta a Schulek Emlékérmét, a Than Károly Emlékérmét és a Societas Pharmaceutica Hungarica jutalomérmét. Az MGYI szenátusának tagja volt. A Magyar Gyógyszerészi Kamara elnöksége 2005-ben munkássága elismeréseként a Kamara Aranyérmével tüntette ki, születésének 90. évfordulója alkalmából pedig a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság Szebellédy László Emlékéremmel fejezte ki elismerését.

Laszlovszky tanár úr élete és munkássága maga a gyógyszerészi erények megtestesülése: a pontosság, lojalitás, megfontoltság, hivatástudat bármely poszton és élethelyzetben, kiváló felkészültséggel párosulva.

A családtagok és tisztelők sokasága 2014. január 18-án a pomázi régi katolikus temetőben, majd a budapesti Szent Imre Kápolnában bemutatott szentmisén vett tőle búcsút.

Emlékét kegyelettel őrizzük!

Noszál Béla